

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 2269

Doknr.
402507

Dato
24-03-2021

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 1. marts 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 388 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 388:

"Vil ministeren kommentere artiklerne "Benjamin lider af sjælden sygdom i hjernen: Har været på operationsbordet 368 gange" og "Kommunen skærer i Benjamins hjælp" fra BT den 28. februar 2021 og redegøre for, om ministeren finder det rimeligt, at Benjamin skal skæres så meget i hjælpen, når hans helbredssituation er uændret?"

Svar:

Hver gang jeg læser beretninger som denne, hvor et menneske hver dag kæmper mod en svær sygdom, men alligevel formår at holde fast i og insistere på at leve et indholdsrigt liv, bliver jeg bekræftet i, hvor stærk man rent faktisk kan være, selv om tilværelsen har givet én svære kort på hånden.

Men jeg bliver også bekræftet i, at det ikke skal være en kamp at få eller beholde den hjælp, som man har ret til og brug for, så hverdagen kan fungere. Det er ikke rimeligt, hvis man hele tiden skal leve med frygten for, hvad der eventuelt sker med hjælpen i fremtiden. Her skal systemet opleves som en medspiller, der træder til med hjælp og støtte.

Jeg kan ikke kommentere på den konkrete sag, men generelt er det umiddelbart svært at forstå, at en borgers hjælp kan blive reduceret, hvis der ikke er sket ændringer i borgerens samlede livssituation, og hvis kommunens serviceniveau på området også er det samme.

Det gælder generelt i forhold til revurdering af hjælpebehovet, at kommunerne efter lovgivningen løbende skal følge de enkelte sager for at sikre, at hjælpen fortsat opfylder sit formål. Kommunerne skal herunder være opmærksom på, om der er behov for at yde andre former for hjælp, og om borgerens hjælpebehov fortsat er dækket med den hjælp, der hidtil er ydet.

Ved opfølgningen er det centralt, at kommunen holder sig det overordnede formål med hjælpen for øje og desuden medtager borgerens samlede livssituation. I en hjælperordning efter serviceloven er det overordnede formål med hjælpen at skabe grundlag for fleksible ordninger, der tager udgangspunkt i borgerens selvbestemmelse, så borgeren kan fastholde eller opbygge et selvstændigt liv.

Jeg er imidlertid opmærksom på, at der er en række udfordringer med servicelovens hjælperordninger, herunder også omkring udmåling af hjælpen til den enkelte borger. Derfor pågår der internt i Social- og Ældreministeriet et arbejde med at se på ordningerne.

Jeg vil derudover tage initiativ til at drøfte udfordringerne omkring hjælperordningerne i regi af det nye partnerskab for retssikkerhed og tillid på handicapområdet, hvor KL, Dansk Socialrådgiverforening og Danske Handicaporganisationer deltager.

Med venlig hilsen
Astrid Krag